

Контролюючий	Характеризується наявністю вимірювачів процесу і результатів діяльності і спрямований на закріплення і удосконалення правильних способів діяльності
Оцінний	Характеризується здатністю особистості до самооцінки і самоаналізу власної діяльності

Досягнення позитивних результатів показників, що характерні для кожного з компонентів природничо-наукової компетентності, буде свідомством її сформованості.

ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ХІМІЇ ДО ВИВЧЕННЯ ХІМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Гриньова М.В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Мотивація студентів до вивчення хімічних дисциплін сприяє якісному засвоєнню ними фахових дисциплін, забезпечує умови ефективного формування професійної компетентності.

Розглянемо шляхи формування мотивації до вивчення хімічних дисциплін:

- Ознайомлення з кваліфікаційними характеристиками професії майбутнього вчителя;
- Розкриття суспільної значущості майбутньої педагогічної діяльності, розвитку професійних якостей;
- Ознайомлення з особливостями організації педагогічної діяльності вчителя хімії;
- Формування у студентів мотивації на власну активність і самопізнання як основу професійного самовизначення.

Охарактеризуємо мотиви вивчення хімічних дисциплін у майбутніх вчителів хімії:

- мотив до пізнання педагогічних процесів майбутньої професійної діяльності. Як свідчить аналіз навчального плану підготовки майбутніх вчителів хімії, знання з хімії лежать в основі вивчення фахових дисциплін;

- мотив самовдосконалення реалізується при проведенні диспутів, дискусій, круглих столів, групових формах роботи. Запропоновані викладачем професійно-орієнтовані завдання моделюють процеси та ситуації, найбільш наближені до реальних умов майбутньої педагогічної діяльності. Такі завдання з хімічних дисциплін спрямовані на формування інтелектуальних здібностей майбутніх вчителів, розвивають їх самостійність, творчий потенціал, логічне мислення та креативність;

- змістовий мотив реалізується в процесі виконання навчальних завдань на лабораторних та практичних роботах. Професійно-спрямовані завдання викликають інтерес студентів до вивчення хімії та майбутньої професійної діяльності.

Методами формування пізнавального інтересу до вивчення хімічних дисциплін є робота у малих групах, дискусія, «мозкова атака», аналіз конкретних ситуацій, інсценізація, презентація, проектні роботи, метоплан[1]. Така робота спрямована на розвиток позитивної мотивації до професії, стимулювання пізнавальної активності і сприяє оволодінню навчальною інформацією, формуванню вмінь та навичок володіння сучасними педагогічними технологіями і творчого застосування їх в майбутній професійній діяльності;

- мотив саморозвитку, спрямований на правильну організацію позааудиторної самостійної роботи студентів застосування при викладенні хімічних дисциплін педагогічних прийомів, наприклад, використання задач дивергентного типу, оригінального чи парадоксального формулювання проблеми та завдань, спрямованих на творчу активність та інтерес студентів до майбутньої професійної діяльності. Систематичне виконання завдань позааудиторної самостійної роботи дає змогу сформувати у майбутніх вчителів хімії високий рівень професійних компетентностей, а саме-активність, ініціативність, адекватну самооцінку, навички самостереження та самоконтролю. Саме позааудиторна робота привчає студентів працювати не тільки з навчальним матеріалом, але й з різноманітною довідковою літературою, сприяє

підвищенню рівня власної самоосвіти, допомагає краще підготуватися до практичного оволодіння професією.

- мотив досягнення - прагнення досягти високих результатів при вивченні хімічних дисциплін. При цьому, гостро стоїть завдання підвищення ефективності навчання й оптимізації навчально-пізнавальної діяльності студентів. Отже, вирішення цього завдання можливе через забезпечення позитивної мотивації до майбутньої професії.

Таким чином, результати дослідження підтвердили, що формування знань, практичних вмінь та навичок неможливе без ознайомлення з принципами сучасного хімічного виробництва, вміння проводити хімічний експеримент, вміння користуватись хімічним посудом, матеріалами, інструментами, реактивами, виробляти хімічні розрахунки за допомогою обчислювальної техніки, організовувати свою навчальну та наукову працю.

Результати опитування майбутніх вчителів хімії свідчать, що підвищений інтерес викликають заняття з хімічних дисциплін, в яких використовуються професійно-орієнтовані завдання, максимально наближені до майбутньої професійної діяльності.

Список використаної літератури

1. Тарнопольський О. Студент у функції викладача англійської мови як іноземної: вплив на ставлення до навчання та навчальну мотивацію (мовний ВНЗ) / О.Тарнопольський, Ю.Дегтярьова // Сучасні проблеми лінгвістичних досліджень і методика викладання іноземних мов професійного спілкування у вищій школі : зб. наук. пр. : в 2 ч. / за ред. В. Т. Сулими, С. Н. Денисенко. – Л.: ЛНУ ім. І. Франка, 2007. – Ч. 2. – С.37–40 с.37].

ГЕНЕЗА ПОНЯТТЯ «КОМПЕТЕНТНІСТЬ»

Горбань І.В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Компетентнісний підхід в освіті формується на понятті «компетентність», трактування якого для педагогів є визначальним та важливим.

Значення терміну «компетентність» в перекладі з грецької «αρετή» – означає «вищість», «майстерність», «добродієність», «уміння». Існує твердження, що з цього слова походить інше слово – «aristos» («аристократичний»). З часом «αρετή» почали застосовувати для визначення відносно сталої якості індивіда, яка цінується суспільством.

Згідно з аналізом науково-методичної літератури у галузі педагогічних досліджень стосовно історії виникнення поняття «компетентність» науковці встановили, що «компетентність» походить від лат. *competo*, що означає «домагаюсь», «відповідаю», «підходжу». Таке визначення почали використовувати відносно недавно, у 60-х роках ХХ століття в Великобританії, США і Німеччині. Під виразом «компетентнісна освіта» стали розуміти метод досягнення певних освітніх результатів.

У тлумаченні поняття «Компетентність», а також у трактуванні складників ключових компетентностей, у педагогічній науці та при практичному використанні немає одностайності в їх формулюванні.

Аналіз зарубіжних видань з метою дослідження показує, що найчастіше використовують такий терміни, як «*competentia*» (лат.), «*competence*»/«*competency*» (англ.), «*Kompetenz*» (нім.), що в перекладі означають коло питань, в яких особистість добре обізнана, засвоїла їх та має досвід.

Оксфордський словник надає таке визначення поняттю «компетентність» (*competence/competency*) - «здатність виконати щось успішно чи ефективно» або як «уміння, необхідне для виконання певної задачі» (11, с. 307).

Англійський дослідник Т. Гіланд визначає компетентність (*competence*) як «здатність виконати специфічну діяльність відповідно до запропонованого стандарту» (10, с. 487) а,